

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาความชุกของพฤติกรรมการสูบบุหรี่ และปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน จำนวน 427 ราย ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล ตั้งแต่เดือน พฤศจิกายน 2547 ถึงเดือน กุมภาพันธ์ 2548 ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัย โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป
 - 1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล
 - 1.2 ปัจจัยด้านการปฏิบัติงาน
 - 1.3 ปัจจัยด้านจิตสังคม
 - 1.3.1 ระดับความเครียด ของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน โดยรวม
 - 1.3.2 ระดับความเครียดของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน ตามรายชื่อทั้ง 20 ข้อ
- ส่วนที่ 2 พฤติกรรม และ ลักษณะการสูบบุหรี่ ของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน
- ส่วนที่ 3 การวัดระดับการติด สารนิโคติน
 - 3.1 การวัดระดับการติด สารนิโคติน ของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน โดยรวม
 - 3.2 การวัดระดับการติด สารนิโคติน ของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน ทั้ง 6 ด้าน
- ส่วนที่ 4 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความชุกของพฤติกรรม การสูบบุหรี่ของ พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน
 - 4.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ที่มีความสัมพันธ์ต่อความชุกของพฤติกรรมการสูบบุหรี่
 - 4.2 ปัจจัยทางด้าน พฤติกรรม และ ลักษณะการสูบบุหรี่ที่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการสูบบุหรี่
 - 4.3 การวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย ของความเครียดกับระดับการติดสารนิโคติน
 - 4.4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับของความเครียด กับระดับการติดสารนิโคติน
 - 4.5 ปัจจัยทำนายพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน

- 4.6 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ ของพนักงาน
ต้อนรับบนเครื่องบิน ตามเกณฑ์การวัดระดับการติดสารนิโคติน ของ
Fagerstrom
- 4.7 การวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย ของความเครียด กับระดับการติดสาร
นิโคติน ตามเกณฑ์การวัดของ Fagerstrom
- 4.8 ปัจจัยทำนายพฤติกรรมการสูบบุหรี่ ของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน ตามเกณฑ์
การวัดระดับการติดสารนิโคติน ของ Fagerstrom
- 4.9 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของพนักงาน
ต้อนรับบนเครื่องบิน ในกลุ่มที่สูบบุหรี่ตามเกณฑ์การวัดระดับการติดสาร
นิโคตินของ Fagerstrom ของกลุ่มที่สูบบุหรี่
- 4.10 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านพฤติกรรม ลักษณะ และทัศนคติในการสูบบุหรี่
กับพฤติกรรม การสูบบุหรี่ของกลุ่มที่สูบบุหรี่

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง ตามปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตาม อายุ เพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (n = 427 คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	156	36.5
หญิง	271	63.5
อายุ (ปี) (Min = 22 ปี, Max = 58 ปี, \bar{x} = 35.24 ปี, S.D. = 7.13)		
น้อยกว่า 25 ปี	19	4.4
25 – 35 ปี	204	47.8
36 – 45 ปี	167	39.1
มากกว่า 45 ปี	37	8.7
สถานภาพสมรส		
โสด	226	52.9
สมรส (คู่)	178	41.7
หย่าร้าง	19	4.4
ม่าย	1	0.3
แยกกันอยู่	3	0.7
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	29	6.8
ปริญญาตรี	349	81.7
สูงกว่าปริญญาตรี	49	11.5

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 63.5 และ เพศชาย ร้อยละ 36.5 และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง 25 – 35 ปี คิดเป็นร้อยละ 47.8 อายุเฉลี่ยเท่ากับ 35.24 ปี ส่วนใหญ่มีสถานภาพเป็นโสด ร้อยละ 52.9 และมีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 81.7

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง ตามปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตาม รายได้ ภาระในการดูแลครอบครัว จำนวนบุตร และจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ต้องดูแลรับผิดชอบ

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (n = 427 คน)	ร้อยละ
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (Min = 30,000บาท, Max = 150,000บาท, \bar{x} = 71,803.28, S.D. = 20,081.96)		
ต่ำกว่า - 40,000 บาท	8	1.9
40,001 - 55,000 บาท	102	25.8
55,001 - 70,000 บาท	128	30.0
70,001 - 85,000 บาท	88	20.6
มากกว่า 85,001 บาท	101	21.7
จำนวนบุตร (Min = 0 คน, Max = 4 คน, \bar{x} = 0.46 คน, S.D. = 0.76)		
ไม่มีบุตร	293	68.6
มีบุตร	134	31.4
- จำนวน 1 คน	75	17.6
- จำนวน 2 คนขึ้นไป	59	13.8
จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ต้องดูแลรับผิดชอบ (Min = 0 คน, Max = 10 คน, \bar{x} = 2.12 คน, S.D. = 1.82)		
ไม่มี	109	25.5
มี	318	74.5
- จำนวน 1-2 คน	152	35.6
- จำนวน 3-5 คน	150	35.2
- จำนวน 5 คนขึ้นไป	16	3.7
ความเพียงพอของรายได้		
เพียงพอ เหลือเก็บ	304	71.2
ไม่เพียงพอ	123	28.8
- ไม่เป็นหนี้	100	23.4
- เป็นหนี้	23	5.4
ภาระในการดูแลครอบครัว		
ไม่หนักเลย	326	76.4
ค่อนข้างเป็นภาระหนัก	95	22.2
เป็นภาระที่หนักมาก	6	1.4

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ตั้งแต่ 55,001 – 70,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 30.0 โดยมีรายได้เฉลี่ย เท่ากับ 71,381.73 บาท และ

กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ไม่มีบุตร คิดเป็นร้อยละ 68.6 และ ส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ต้องดูแลรับผิดชอบ ร้อยละ 74.5 % โดย จำนวน 1–2 คน ร้อยละ 35.6 และจำนวน 3 – 5 คน คิดเป็นร้อยละ 35.2 จำนวนสมาชิกในครอบครัวเฉลี่ย เท่ากับ 2.12 คน

กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ มีรายได้เพียงพอ และเหลือเก็บ ร้อยละ 71.2 และมีภาวะทางเศรษฐกิจที่ไม่หนักเลย คิดเป็น ร้อยละ 76.4

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม ภาวะสุขภาพทางกาย การใช้ยานอนหลับ หรือสารที่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท เหตุผลที่ใช้ และปริมาณการใช้ยานอนหลับ หรือสารที่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (n = 427 คน)	ร้อยละ
โรคประจำตัว		
ไม่มี	307	71.9
มี	120	28.1
มีโรคประจำตัว (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
- ความดันสูง	7	1.6
- โรคภูมิแพ้	101	23.7
- ไอเรื้อรัง	3	0.7
- โรคระบบหมุนเวียนโลหิต และหัวใจ	4	0.9
- ไทรอยด์	9	2.1
- เบาหวาน	1	0.2
- โรคระบบทางเดินหายใจ	14	3.3
การใช้ยานอนหลับ หรือ สารที่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท (n = 53)		
ไม่ใช้	374	87.6
ใช้	53	12.4
ชนิดของยานอนหลับ สารที่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท		
Sedative and Hypnotic drugs		
- XANAX	16	3.7
- ATIVAN	7	1.6
- VALIUM	3	0.7
- DORMICUM	6	1.4
Antihistamine		
- DRAMAMINE	4	0.9
- ยาแก้แพ้	7	1.6
Nutritive drug		
- อาหารเสริมช่วยในการนอนหลับ	7	1.6
- สมุนไพร	3	0.7

ตารางที่ 3 (ต่อ) แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม ภาวะสุขภาพทางกาย การใช้ยานอนหลับ หรือสารที่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท เหตุผลที่ใช้ และปริมาณการใช้ยานอนหลับ หรือสารที่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (n = 53)	ร้อยละ
เหตุผลในการใช้ยานอนหลับ หรือ สารที่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท (n = 53)		
- ใช้เมื่อนอนไม่หลับ	35	8.2
- ใช้จับหลับตอนกลางวันก่อนปฏิบัติงาน	6	1.4
- ใช้ปรับเวลานอน	4	0.9
- ใช้ตามแพทย์สั่ง	8	1.9
ปริมาณการใช้ยานอนหลับ หรือ สารที่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท (Min = 1 ครั้ง, Max = 30 ครั้ง, \bar{x} = 3.59 ครั้ง, S.D. = 5.26)		
ใช้ 1 – 2 ครั้ง ต่อ เดือน	31	70.5
มากกว่า 2 ครั้ง ต่อ เดือนขึ้นไป	13	29.5

จากตารางที่ 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีโรคประจำตัว คิดเป็นร้อยละ 71.9 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ใช้ยานอนหลับ หรือ สารที่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท คิดเป็นร้อยละ 87.6 และเหตุผลที่ใช้ คือ จะใช้เมื่อนอนไม่หลับ คิดเป็นร้อยละ 8.2 เป็นเหตุผลสำคัญ โดยที่ส่วนใหญ่จะใช้ ยา XANAX ร้อยละ 3.7 ปริมาณของการใช้ ในช่วง 1 เดือนที่ผ่านมา คือ 1 – 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 70.5 และมีปริมาณของการใช้ยานอนหลับ หรือสารที่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท เฉลี่ยเท่ากับ 3.59 ครั้ง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 แสดงจำนวน และ ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม การลาป่วย จำนวนวันลาป่วย และความเกี่ยวข้องของการลาป่วย กับโรคประจำตัว

การลาป่วย	จำนวน	ร้อยละ
การลาป่วยในช่วง 1 เดือนที่ผ่านมา		
ไม่เคยลาป่วย	246	57.6
ลาป่วย	181	42.4
จำนวนวันที่ลาป่วย (Min = 1 วัน, Max = 14 วัน, \bar{x} = 1.66 วัน, S.D. = 1.36)		
จำนวน 1 วัน	115	26.9
จำนวน 2 วัน	42	9.9
ตั้งแต่ 3 วันขึ้นไป	24	5.6
ความเกี่ยวข้องของการลาป่วยกับ โรคประจำตัว		
ไม่ใช้	147	34.4
ใช่	34	8.0

จากตารางที่ 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างไม่ได้ลาป่วยในช่วง 1 เดือนที่ผ่านมา ร้อยละ 57.6 และลาป่วย ร้อยละ 42.4 และมีค่าเฉลี่ย ของจำนวนวันที่ลาป่วย เท่ากับ 1.66 วัน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.36 โดยที่การลาป่วยนี้ไม่มีความเกี่ยวข้องกับโรคประจำตัว คิดเป็น ร้อยละ 34.4

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม การดื่มเครื่องดื่ม คาเฟอีน

เครื่องดื่มคาเฟอีน (ในช่วง 1 เดือนที่ผ่านมา)	จำนวน (n = 427 คน)	ร้อยละ
เครื่องดื่ม คาเฟอีน (Min = 1 แก้ว, Max = 7 แก้ว, \bar{x} = 1.97, S.D. = 1.09)		
ไม่ดื่ม	228	53.4
ดื่ม (ในช่วง 1 เดือนที่ผ่านมา)	199	46.6
- จำนวน 1 แก้ว ต่อ วัน	79	18.6
- จำนวน 2 แก้ว ต่อ วัน	72	16.8
- จำนวน 3 แก้ว ขึ้นไป ต่อ วัน	48	11.2

จากตารางที่ 5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ดื่ม เครื่องดื่ม คาเฟอีน คิดเป็นร้อยละ 53.4 และ ดื่มเครื่องดื่ม คาเฟอีน ในช่วง 1 เดือนที่ผ่านมา ร้อยละ 46.6 โดยมีค่าเฉลี่ยในการดื่มเครื่องดื่ม คาเฟอีน เท่ากับ 1.97 แก้ว

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 แสดงจำนวน และ ร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม การดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ ชนิดของเครื่องดื่ม เครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ และความถี่ในการดื่ม

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์	จำนวน (n = 427 คน)	ร้อยละ
เครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ (ในช่วง 1 เดือนที่ผ่านมา)		
ไม่ดื่ม	178	41.7
ดื่ม	249	58.3
- ดื่ม เป็นครั้งคราว	199	46.6
- ดื่ม เป็นประจำ	50	11.7
ความถี่ในการดื่ม		
ดื่มทุกวัน	14	3.3
ดื่ม 1 ครั้ง ต่อ อาทิตย์	54	12.7
ดื่ม 2 ครั้ง ต่อ อาทิตย์	35	8.2
ดื่ม 3 ครั้ง ต่อ อาทิตย์	34	8.0
อื่นๆ (เช่น งานเทศกาล / วันเกิด / ปีใหม่)	112	26.1
ชนิดของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
- เบียร์ (Beer)	89	21.8
- ไวน์ (Wine)	134	31.4
- วิสกี้ (Whisky)	105	21.6
- ยิน (Gin)	19	4.4
- วอดก้า (Vodka)	21	4.9
- อื่นๆ	10	2.3

จากตารางที่ 6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์เป็นครั้งคราว คิดเป็นร้อยละ 46.6 ชนิดของเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ ส่วนใหญ่จะดื่ม ไวน์ (Wine) โดยปริมาณที่บริโภคมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.4 และมีความถี่ในการดื่ม เป็นชนิดอื่นๆ (เช่น งานเทศกาล / วันเกิด / ปีใหม่) คิดเป็น ร้อยละ 26.1

1.2 ปัจจัยด้านการปฏิบัติงาน

ตารางที่ 7 แสดงจำนวน และ ร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม อายุงาน และตำแหน่งงาน

ปัจจัยด้านการทำงาน	จำนวน (n = 427)	ร้อยละ
อายุงาน (Min = 1 ปี, Max = 36 ปี, \bar{x} = 11.07 ปี, S.D. = 7.06)		
น้อยกว่า 5 ปี	110	25.8
มากกว่า 5 – 10 ปี	112	26.2
มากกว่า 11 – 15 ปี	107	25.1
มากกว่า 16 – 20 ปี	65	15.2
มากกว่า 20 ปี	33	7.7
ตำแหน่งงาน		
พนักงานต้อนรับบนเครื่องบินชั้นหนึ่ง	64	15.0
พนักงานต้อนรับบนเครื่องบินชั้นธุรกิจข้ามทวีป	203	47.5
พนักงานต้อนรับบนเครื่องบินชั้นธุรกิจในประเทศ และในทวีปเอเชีย	62	14.5
พนักงานต้อนรับบนเครื่องบินชั้นประหยัดในประเทศ และในทวีปเอเชีย	98	23.0
เส้นทางการบิน		
เส้นทางการบินระยะไกล	267	62.5
เส้นทางการบินระยะใกล้	160	37.5

จากตารางที่ 7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีอายุการทำงาน มากกว่า 5-10 ปี ร้อยละ 26.2 น้อยกว่า 5 ปี ร้อยละ 25.8 และมากกว่า 11-15 ปี ร้อยละ 25.1 โดยมีอายุการทำงานเฉลี่ย เท่ากับ 11.07 ปี พนักงานส่วนใหญ่ปฏิบัติงานในตำแหน่ง พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน ในชั้น ธุรกิจ ข้ามทวีป ร้อยละ 47.5 โดยปฏิบัติงานในเส้นทางบินระยะไกล ร้อยละ 62.5

1.3 ปัจจัยด้านจิตสังคม

1.3.1 ระดับความเครียดของ พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน โดยรวม

ตารางที่ 8 แสดงจำนวน และ ร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม ระดับความเครียดโดยรวม

ระดับความเครียด	จำนวน	ร้อยละ
ระดับความเครียด (Min = 0, Max = 72, \bar{x} = 17.09, S.D. = 12.58)		
ไม่เครียดหรือเครียดระดับน้อย	318	74.5
เครียด	109	25.5
- เครียดระดับปานกลาง	91	21.3
- เครียดระดับสูง	17	4.0
- เครียดระดับสูงมาก	1	0.2

จากตารางที่ 8 เมื่อวัดระดับความเครียดด้วยแบบวัดระดับความเครียดสวนปรง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ไม่มีความเครียดหรือเครียดระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 74.5 มีความเครียดระดับปานกลาง ร้อยละ 21.3 มีความเครียดระดับสูง ร้อยละ 4 และมีความเครียดระดับสูงมาก ร้อยละ 0.2

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.32 ระดับความเครียดตามรายชื่อทั้ง 20 ข้อ

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับความเครียด ตามรายชื่อทั้ง 20 ข้อ

	ความเครียด (ไม่ต้องตอบทุกข้อ)	ระดับความเครียด									
		ไม่เครียด		เครียดเล็กน้อย		เครียดปานกลาง		เครียดมาก		เครียดมากที่สุด	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	ทานอาหารทำงานผิดพลาด	79	(21.3)	158	(42.6)	100	(27.0)	25	(6.7)	9	(2.4)
2	ไปไม่ถึงเป้าหมายที่วางไว้	72	(20.8)	123	(35.5)	107	(30.9)	36	(10.4)	8	(2.3)
3	ครอบครัวมีความขัดแย้งกันในเรื่องเงิน หรืองานในบ้าน	93	(32.6)	77	(27.0)	56	(19.6)	51	(17.9)	8	(2.8)
4	เป็นกังวลกับเรื่องสารพิษ หรือมลภาวะในอากาศ น้ำ เสียง และดิน	94	(30.2)	111	(35.7)	79	(25.4)	21	(6.8)	6	(1.9)
5	รู้สึกว่าต้องแข่งขันหรือเปรียบเทียบกับ	108	(35.5)	104	(34.2)	64	(21.1)	23	(7.6)	3	(1.0)
6	เงินไม่พอใช้จ่าย	83	(28.3)	98	(33.4)	61	(20.8)	40	(13.7)	11	(3.8)
7	กลิ่นเหม็นตึง หรือปวด	88	(26.4)	113	(33.9)	81	(21.3)	40	(12.0)	11	(3.3)
8	ปวดหัวจากความตึงเครียด	80	(27.2)	108	(36.7)	61	(20.7)	39	(13.3)	6	(2.0)
9	ปวดหลัง	74	(22.6)	112	(34.5)	25	(26.0)	44	(13.5)	12	(3.7)
10	ความชอบอาหารเปลี่ยนแปลง	133	(48.5)	76	(27.7)	49	(17.9)	13	(4.7)	3	(1.1)
11	ปวดศีรษะข้างเดียว	96	(42.1)	67	(28.8)	41	(17.6)	21	(9.0)	6	(2.6)
12	รู้สึกวิตกกังวล	62	(20.2)	125	(40.7)	76	(24.8)	35	(11.4)	9	(2.9)
13	รู้สึกคับข้องใจ	77	(26.2)	105	(35.7)	70	(23.8)	34	(11.6)	8	(2.7)
14	รู้สึกโกรธ หรือหงุดหงิด	48	(13.7)	151	(43.1)	91	(26.0)	52	(14.9)	8	(2.3)
15	รู้สึกเศร้า	84	(20.5)	103	(36.1)	56	(19.6)	35	(12.3)	7	(2.5)
16	ความจำไม่ดี	102	(31.5)	109	(33.6)	77	(23.8)	30	(9.3)	6	(1.9)
17	รู้สึกสับสน	85	(31.5)	111	(41.1)	46	(17.0)	24	(8.9)	4	(1.5)
18	ตั้งสมาธิลำบาก	90	(32.0)	118	(42.0)	57	(20.3)	10	(3.6)	6	(2.1)
19	รู้สึกเหนื่อยง่าย	99	(32.8)	114	(37.7)	61	(20.2)	22	(7.3)	6	(2.0)
20	เป็นหวัดบ่อยๆ	119	(43.9)	85	(31.4)	49	(18.1)	12	(4.4)	6	(2.2)

ส่วนที่ 2 พฤติกรรม และ ลักษณะการสูบบุหรี่

ในการศึกษาครั้งนี้ ได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล เกี่ยวกับ พฤติกรรม และ ลักษณะการสูบบุหรี่ ของกลุ่มตัวอย่าง

พฤติกรรม และ ลักษณะการสูบบุหรี่

ตารางที่ 10 แสดงจำนวน และ ร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม พฤติกรรมการสูบบุหรี่ ระยะเวลาของการเลิกสูบบุหรี่ ของผู้ที่เคยสูบบุหรี่ และปัจจุบันเลิกแล้ว ปริมาณบุหรี่ที่สูบต่อวัน ของผู้ที่ยังคงสูบบุหรี่ และสาเหตุของการสูบบุหรี่ครั้งแรก

พฤติกรรมการสูบบุหรี่	จำนวน (n = 427 คน)	ร้อยละ
พฤติกรรมการสูบบุหรี่		
ไม่สูบ	260	60.9
- ไม่เคยสูบเลย	213	
- เคยสูบ แต่เลิกสูบแล้วมากกว่า 1 ปี	47	
สูบ	167	39.1
- ยังคงสูบอยู่	150	
- เคยสูบ แต่เลิกสูบแล้วไม่เกิน 1 ปี	17	
ระยะเวลาของการเลิกสูบบุหรี่ ของผู้ที่เคยสูบบุหรี่ (n = 64)		
น้อยกว่า 1 ปี	17	26.6
ตั้งแต่ 1 ปี ถึง 5 ปี	22	34.4
มากกว่า 5 ปี ถึง 10 ปี	12	18.8
มากกว่า 10 ปี ถึง 15 ปี	13	20.3
เหตุผลของการสูบบุหรี่ครั้งแรก (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
- เพื่อนชักชวน	56	13.1
- อายากลอง	137	32.1
- สูบเพื่อเข้าสังคม	38	8.9
- เพื่อคลายเครียด	25	5.9
- บุคคลในครอบครัวชักชวน	1	0.2
- สาเหตุอื่นๆ	12	2.8

* ระยะเวลาการเลิกสูบบุหรี่ ไม่เกิน 1 ปี ถือว่ายังคงสูบบุหรี่อยู่
จากตาราง 10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ไม่เคยสูบบุหรี่ คิดเป็น ร้อยละ 60.9 และผู้ที่
เคยสูบบุหรี่ คิดเป็นร้อยละ 39.1

ในจำนวนผู้ที่เคยสูบบุหรี่ ส่วนใหญ่มีระยะเวลาของการเลิก สูบบุหรี่ ตั้งแต่ 1 ปี ขึ้นไปถึง
5 ปี คิดเป็น ร้อยละ 34.4

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีปริมาณการสูบบุหรี่ ต่อวัน มากที่สุดอยู่ที่จำนวน 1 – 5 มวน
โดยคิดเป็น ร้อยละ 86.8 และสาเหตุของการสูบบุหรี่ครั้งแรก ส่วนใหญ่เกิดจาก การอยากลองสูบ คิด
เป็น ร้อยละ 32.1

ตารางที่ 11 แสดงจำนวน และ ร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม การเคยเลิกสูบบุหรี่ และ
สาเหตุผลที่ทำให้ยังคงสูบบุหรี่อยู่

การสูบบุหรี่	จำนวน	ร้อยละ
เคยเลิกสูบบุหรี่		
ไม่เคยเลิก	81	48.5
เคยเลิก	86	51.5
เหตุผลที่ทำให้ยังคงสูบบุหรี่อยู่ (n = 167) (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
- เห็นเพื่อนสูบแล้วอยากสูบ	52	12.2
- ไม่ได้สูบแล้วหงุดหงิด	28	6.6
- ตัดใจในรสชาติของบุหรี่	26	6.1
- เลิกสูบแล้วกลัวอ้วน	14	3.3
- มีเรื่องเครียด	54	12.6
- เพื่อกระตุ้นความคิด	10	2.3
- เป็นความเคยชิน	109	25.5
- เหตุผลอื่นๆ	23	5.4

จากตาราง 11 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เคยเลิกสูบบุหรี่ แต่ไม่สำเร็จ และกลับสูบอีก
คิดเป็น ร้อยละ 51.5 และเหตุผลที่ทำให้ยังคง สูบบุหรี่อยู่ ส่วนใหญ่ เกิดจากความเคยชิน คิดเป็น
ร้อยละ 25.5 มีเรื่องเครียด ร้อยละ 12.6 และเห็นเพื่อนสูบแล้วอยากสูบ ร้อยละ 12.2

ตารางที่ 12 แสดงจำนวน และ ร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม บุคคลในครอบครัวที่เคยสูบบุหรี่ และยังคงสูบบุหรี่อยู่

การสูบบุหรี่	จำนวน	ร้อยละ
บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ (n = 427)		
มี ปัจจุบันเลิกสูบแล้ว	133	31.1
มี ปัจจุบันยังสูบบุหรี่อยู่	153	35.8
ไม่มี	141	33.1
บุคคลในครอบครัวที่ยังสูบบุหรี่อยู่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
บิดา / มารดา	113	26.5
พี่น้อง	121	28.3
คู่สมรส	59	13.8
ญาติ	46	30.8
อื่นๆ	10	2.3

จากตาราง 12 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ และปัจจุบันยังสูบบุหรี่ คิดเป็น ร้อยละ 35.8 และส่วนใหญ่มีบุคคลที่ยังสูบบุหรี่อยู่ เป็นญาติ คิดเป็น ร้อยละ 30.8 และที่เป็นพี่น้อง คิดเป็น ร้อยละ 28.3

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 แสดงจำนวน และ ร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม ทักษะคติในการสูบบุหรี่

ทักษะคติในการสูบบุหรี่	จำนวน	ร้อยละ
การสูบบุหรี่ทำให้ถึงจุดเพศตรงข้ามได้		
- ไม่ใช่	387	90.6
- ไม่แน่ใจ	32	7.5
- ใช่	8	1.9
การสูบบุหรี่ช่วยทำงานได้ ในยามวิตกกังวล		
- ไม่แน่ใจ	43	10.1
- ช่วยได้เล็กน้อย	127	29.7
- ช่วยได้มาก	30	7.0
- ไม่ช่วย	227	53.2
เมื่อไม่สบายใจ การสูบบุหรี่ช่วยให้สบายใจขึ้น		
- ไม่ช่วย	242	56.7
- ไม่แน่ใจ	44	10.3
- ช่วยได้เล็กน้อย	112	26.2
- ช่วยได้มาก	29	6.8
ตามงานเลี้ยงสังสรรค์ จำเป็นต้องมีการสูบบุหรี่		
- ไม่จำเป็น	365	85.5
- จำเป็น	62	14.5

จากตาราง 13 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีทักษะคติในการสูบบุหรี่ว่า การสูบบุหรี่ ไม่สามารถทำให้ถึงจุดเพศตรงข้ามได้ คิดเป็น ร้อยละ 90.6 ในยามที่วิตกกังวล การสูบบุหรี่ไม่สามารถช่วยคลายความวิตกกังวลได้ คิดเป็น ร้อยละ 53.2 การสูบบุหรี่ไม่ช่วยให้สบายใจขึ้น เมื่ออยู่ในภาวะไม่สบายใจ คิดเป็นร้อยละ 56.7 และตามงานเลี้ยงสังสรรค์ ไม่จำเป็นต้องมีการสูบบุหรี่ คิดเป็น ร้อยละ 85.5

ส่วนที่ 3 การวัดระดับการติดสารนิโคติน

3.1 การวัดระดับสารนิโคติน ของกลุ่มตัวอย่างโดยรวม

ตารางที่ 14 แสดงจำนวน และร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการวัดระดับการติด สารนิโคติน

ระดับการติดสารนิโคติน	จำนวน (n = 167 คน)	ร้อยละ
ระดับการติดสารนิโคติน (Min = 0 คะแนน, Max = 3 คะแนน, \bar{x} = 2.17 คะแนน, S.D. = 2.19)		
ไม่ติดสารนิโคติน	124	74.3
ติดสารนิโคติน	43	25.7
- ติดสารนิโคตินปานกลาง	25	14.9
- ติดสารนิโคตินปานกลาง ถึง สูง	15	8.9
- ติดสารนิโคตินสูงมาก	3	1.9

จากตาราง 14 เมื่อประเมินด้วยแบบทดสอบวัดระดับการติดสารนิโคติน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ไม่ติดสารนิโคติน คิดเป็น ร้อยละ 74.3 ติดสารนิโคตินระดับปานกลาง ร้อยละ 14.9 ติดสารนิโคตินระดับปานกลางถึงระดับสูง ร้อยละ 8.9 และมีกลุ่มที่ติดสารนิโคตินในระดับสูงมากเพียง ร้อยละ 1.9

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.2 การวัดระดับการติดสารนิโคติน ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 6 ด้าน หรือเลิกแล้วภายใน 1 ปี

ตารางที่ 15 แสดงจำนวน และร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม ระดับการติด สารนิโคติน

ระดับการติดสารนิโคติน	จำนวน (n = 167 คน)	ร้อยละ
1. จำนวนบุหรี่ที่สูบต่อวัน		
- 31 มวนขึ้นไป	2	1.2
- 21-30 มวน	5	3.0
- 11-20 มวน	38	22.8
- 10 มวน หรือ น้อยกว่า	122	73.0
2. หลังตื่นนอนตอนเช้า ท่านสูบบุหรี่เมื่อ		
- ภายใน 5 นาที หลังตื่น	30	18.0
- 6-30 นาที หลังตื่น	38	22.8
- 31-60 นาที หลังตื่น	24	14.3
- มากกว่า 60 นาที หลังตื่น	75	44.9
3. ท่านสูบบุหรี่จัดในช่วงโมงแรก หลังตื่นนอน		
- ใช่	25	15.0
- ไม่ใช่	142	85.0
4. บุหรี่มวนที่ไม่อยากเลิกมากที่สุด		
- มวนแรกในตอนเช้า	57	34.5
- มวนอื่นๆ	110	65.5
5. รู้สึกลำบาก หรือยุ่งยาก ที่ต้องอยู่ในเขต “ปลอดบุหรี่” เช่น ในโรงพยาบาลนตรี รถโดยสาร		
- รู้สึกลำบาก	15	9.6
- ไม่รู้สึกลำบาก	151	90.4
6. ยังต้องสูบบุหรี่ แม้แต่เจ็บป่วย และต้องนอนพักในโรงพยาบาล		
- ใช่	20	12.0
- ไม่ใช่	147	88.0

จากตารางที่ 15 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ สูบบุหรี่ จำนวน 10 มวน หรือน้อยกว่า ต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 73 และจะสูบบุหรี่มวนแรกในตอนเช้าหลังตื่นนอนมากกว่า 60 นาที เป็นส่วน ใหญ่ คิดเป็น ร้อยละ 44.9 นอกจากนี้ก็จะไม่สูบบุหรี่จัดในช่วงโมงแรกหลังตื่นนอน มากกว่าในช่วงอื่น ของวัน ร้อยละ 85

จากข้อมูลยังพบว่า บุหรี่มวนที่ไม่อยากเลิกสูบมากที่สุด คือมวนอื่นๆ ที่สูบในระหว่างวัน มากกว่ามวนแรกในตอนเช้า คิดเป็น ร้อยละ 65.5 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่รู้สึกลำบากที่จะต้องอยู่ใน เขต “ปลอดบุหรี่” เช่น โรงภาพยนตร์ และรถโดยสาร คิดเป็น ร้อยละ 90.4 และกลุ่มตัวอย่างส่วน ใหญ่ ไม่จำเป็นจะต้องสูบบุหรี่ เมื่อตอนเจ็บป่วย และต้องนอนพักอยู่ในโรงพยาบาล ร้อยละ 88.0

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 4 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรม การสูบบุหรี่ ของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน

4.1 ความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ ของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน

ตารางที่ 16 แสดงการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับ พฤติกรรมการสูบบุหรี่ ของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สถิติ Chi – square.

ปัจจัยส่วนบุคคล (n = 427)	พฤติกรรมการสูบบุหรี่				X ²	P - value
	ไม่สูบ		สูบ			
	จำนวน (n=260)	(ร้อยละ)	จำนวน (n=167)	(ร้อยละ)		
อายุ					6.257	0.044*
ต่ำกว่า 30 ปี	71	(57.3)	53	(42.7)		
30 – 40 ปี	140	(66.7)	70	(33.3)		
มากกว่า 40 ปี	49	(52.7)	44	(47.3)		
เพศ					16.945	0.000**
ชาย	75	(48.1)	81	(51.9)		
หญิง	185	(68.3)	86	(31.7)		
สถานภาพสมรส					0.529	0.483
โสด	148	(59.4)	101	(40.6)		
คู่	112	(62.9)	66	(37.1)		
ระดับการศึกษา					9.111	0.005**
ต่ำกว่าปริญญาตรี	10	(34.5)	19	(65.5)		
ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป	250	(62.8)	148	(37.2)		
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน					2.972	0.226
ต่ำกว่า ถึง 50,000	55	(56.1)	43	(43.9)		
ตั้งแต่ 50,001 – 75,000	87	(58.4)	62	(41.6)		
ตั้งแต่ 75,001 ขึ้นไป	118	(65.6)	62	(34.4)		

* p < 0.05

** p < 0.01

ตารางที่ 16 (ต่อ) แสดงการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล กับ พฤติกรรมการสูบบุหรี่ของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สถิติ Chi – square.

ปัจจัยส่วนบุคคล (n = 427)	พฤติกรรมการสูบบุหรี่				X ²	P - value
	ไม่สูบ		สูบ			
	จำนวน (n=260)	(ร้อยละ)	จำนวน (n=167)	(ร้อยละ)		
จำนวนบุตร					1.985	0.371
ไม่มีบุตร	185	(63.1)	108	(36.9)		
จำนวน 1 คน	42	(56.0)	33	(44.0)		
จำนวน 2 คน ขึ้นไป	33	(55.9)	26	(44.1)		
จำนวนสมาชิกในครอบครัว					2.128	0.345
ไม่มีบุตร	62	(56.9)	47	(43.1)		
จำนวน 1 – 2 คน	90	(59.2)	62	(40.8)		
จำนวน 3 คน ขึ้นไป	108	(65.1)	58	(34.9)		
ความเพียงพอของรายได้					4.695	0.037*
เพียงพอเหลือเก็บ	195	(64.5)	109	(35.5)		
ไม่เพียงพอ/เป็นหนี้	65	(52.8)	58	(47.2)		
ภาระในการดูแลครอบครัว					0.014	0.908
ไม่หนัก	199	(61.0)	127	(39.0)		
ค่อนข้างหนัก / หนักมาก	61	(60.4)	40	(39.6)		
โรคประจำตัว					0.000	0.988
มี	187	(60.9)	120	(39.1)		
ไม่มี	73	(60.8)	47	(39.2)		
การใช้ยานอนหลับหรือสารที่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท					0.146	0.702
ไม่ใช้	229	(61.2)	145	(38.8)		
ใช้	31	(58.5)	22	(41.5)		
ความถี่ในการใช้ยานอนหลับ					0.855	0.507
1 – 2 ครั้ง	19	(61.3)	12	(38.7)		
ตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป	6	(46.2)	7	(53.8)		

* p < 0.05

** p < 0.01

ตารางที่ 16 (ต่อ) แสดงการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล กับ พฤติกรรมการสูบบุหรี่ของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สถิติ Chi – square.

ปัจจัยส่วนบุคคล (n = 427)	พฤติกรรมการสูบบุหรี่				X ²	P - value
	ไม่สูบ		สูบ			
	จำนวน (n = 260)	(ร้อยละ)	จำนวน (n = 167)	(ร้อยละ)		
การลาป่วยในช่วง 1 เดือนที่ผ่านมา					10.582	0.001**
ใช่	94	(51.9)	87	(48.1)		
ไม่ใช่	166	(67.5)	80	(32.5)		
จำนวนวันที่ลาป่วย (n = 181)					0.390	0.823
1 วัน	60	(52.2)	55	(47.8)		
2 วัน	20	(47.6)	22	(52.4)		
ตั้งแต่ 3 วันขึ้นไป	12	(50.0)	12	(50.0)		
ความเกี่ยวข้องของการลาป่วย กับโรคประจำตัว (n = 181)					2.481	0.095
ใช่	13	(38.2)	21	(61.8)		
ไม่ใช่	79	(53.7)	68	(46.3)		
การดื่มเครื่องดื่ม คาเฟอีน					3.139	0.076
ไม่ดื่ม	149	(65.4)	79	(34.6)		
ดื่ม	111	(55.8)	88	(44.2)		
ปริมาณการดื่ม เครื่องดื่ม คาเฟอีนต่อวัน (n = 191)					7.635	0.002**
1 แก้ว	45	(56.9)	34	(43.1)		
2 แก้ว	45	(62.5)	27	(37.5)		
3 แก้วขึ้นไป	18	(37.5)	30	(62.5)		
การดื่ม เครื่องดื่ม แอลกอฮอล์					37.920	0.000**
ไม่ดื่ม	139	(78.1)	39	(21.9)		
ดื่ม	121	(48.6)	128	(51.4)		
ความถี่ในการดื่ม เครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ (n = 249)					9.465	0.04*
ดื่มทุกวัน	3	(21.4)	11	(78.6)		
ดื่มเป็นครั้งคราว	79	(33.6)	156	(66.4)		

* p < 0.05

** p < 0.01

ตารางที่ 16 (ต่อ) แสดงการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล กับ พฤติกรรมการสูบบุหรี่ของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สถิติ Chi-square.

ปัจจัยส่วนบุคคล (n = 427)	พฤติกรรมการสูบบุหรี่				X ²	P - value
	ไม่สูบ		สูบ			
	จำนวน (n=260)	(ร้อยละ)	จำนวน (n=167)	(ร้อยละ)		
อายุงาน					0.659	0.706
≥ 10 ปี	131	(59.0)	91	(41.0)		
11 – 20 ปี	108	(62.8)	64	(37.2)		
< 20 ปี	21	(63.6)	12	(36.4)		
ตำแหน่งงาน					2.204	0.531
- พนักงานต้อนรับบนเครื่องบินชั้นหนึ่ง	37	(57.8)	27	(42.2)		
- พนักงานต้อนรับบนเครื่องบินชั้น ธุรกิจระหว่างประเทศ	131	(64.5)	72	(35.5)		
- พนักงานต้อนรับบนเครื่องบินชั้น ธุรกิจในประเทศ และทวีปเอเชีย	35	(56.5)	27	(43.5)		
- พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน ชั้นประหยัด	57	(58.2)	41	(41.8)		
เส้นทางการบิน					1.235	0.266
- เส้นทางการบินระยะไกล	168	(62.9)	99	(37.1)		
- เส้นทางการบินระยะใกล้	92	(57.5)	68	(42.5)		
ความเครียด					0.291	0.649
- ไม่เครียด	196	(61.6)	122	(38.4)		
- เครียด	64	(58.7)	45	(41.3)		

* p < 0.05

** p < 0.01

จากตารางที่ 16 พบว่า อายุ ความเพียงพอของรายได้ และความถี่ในการดื่มแอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 และ เพศ ระดับการศึกษา การลาป่วยในช่วง 1 เดือนที่ผ่านมา ปริมาณการดื่มเครื่องดื่มคาเฟอีนต่อวัน และการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ ที่ระดับ

0.01 ส่วนสถานภาพสมรส รายได้เฉลี่ยต่อเดือน จำนวนบุตร จำนวนสมาชิกในครอบครัว ภาวะในการดูแลครอบครัว โรคประจำตัว การใช้ยานอนหลับ หรือสารที่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท ความถี่ในการใช้ยานอนหลับ จำนวนวันที่ลาป่วย ความเกี่ยวข้องของการลาป่วยกับโรคประจำตัว การดื่มเครื่องดื่มคาเฟอีน อายุการทำงาน ตำแหน่งงาน เส้นทางการบิน และความเครียด ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของ พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.2 ปัจจัยทางด้านพฤติกรรม ลักษณะ และทัศนคติเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่

ตารางที่ 17 แสดงการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ ระหว่างปัจจัยด้านพฤติกรรม ลักษณะ และทัศนคติเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ กับ พฤติกรรมการสูบบุหรี่ของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สถิติ Chi – square.

พฤติกรรม, ลักษณะ และ ทัศนคติ	พฤติกรรมการสูบบุหรี่				X ²	P - value
	ไม่สูบ		สูบ			
	จำนวน	(ร้อยละ)	จำนวน	(ร้อยละ)		
บุคคลในครอบครัวของท่านที่เคยสูบบุหรี่					11.325	0.003**
- มี ปัจจุบันเลิกแล้ว	80	(60.2)	53	(39.8)		
- มี ปัจจุบันยังสูบบุหรี่อยู่	80	(52.3)	73	(47.7)		
- ไม่มี	100	(71.4)	41	(29.1)		
ทัศนคติเกี่ยวกับการสูบบุหรี่						
การสูบบุหรี่ทำให้สามารถดึงดูดเพศตรงข้ามได้					2.421	0.158
- ไม่ใช่	253	(60.4)	166	(39.6)		
- ใช่	7	(87.5)	1	(12.5)		
การสูบบุหรี่ช่วยท่านได้ในยามวิตกกังวล					132.40	0.000**
- ไม่ช่วย	216	(81.5)	49	(18.5)		
- ช่วย	39	(24.8)	118	(75.2)		
เมื่อไม่สบายใจการสูบบุหรี่ช่วยให้สบายใจขึ้น					134.523	0.000**
- ไม่ช่วย	223	(79.9)	56	(20.1)		
- ช่วย	30	(21.3)	111	(78.7)		
ตามงานเลี้ยง งานสังสรรค์ จำเป็นต้องมีการสูบบุหรี่					57.178	0.000**
- ไม่จำเป็น	249	(68.2)	116	(31.8)		
- จำเป็น	11	(17.7)	51	(82.3)		

* p < 0.05

** p < 0.01

จากตารางที่ 17 พบว่าการมีบุคคลในครอบครัวเคยสูบบุหรี่ และทัศนคติเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ในด้านที่คิดว่า การสูบบุหรี่ช่วยได้ในยามที่วิตกกังวล เมื่อไม่สบายใจแล้วการสูบบุหรี่ช่วยให้สบายใจขึ้น และตามงานเลี้ยง งานสังสรรค์ จำเป็นต้องมีการสูบบุหรี่ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 ส่วน ทัศนคติเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ ในด้านที่คิดว่า การสูบบุหรี่ ทำให้ดึงดูดเพศตรงข้ามได้ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ ของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4.3 การวิเคราะห์ความแตกต่าง ของคะแนนเฉลี่ยของความเครียดกับระดับการคิดสารนิโคติน

ตารางที่ 18 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของความเครียด กับระดับการคิดสารนิโคติน โดยใช้สถิติ t-test

พฤติกรรมการสูบบุหรี่	ความเครียด				
	n	x	S.D.	t	P - value
พฤติกรรมการสูบบุหรี่					
ไม่สูบ	260	16.850	12.075	-0.485	0.628
สูบ	167	17.455	13.344		

* $p < 0.05$

** $p < 0.01$

จากตารางที่ 18 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการสูบบุหรี่ ซึ่งแบ่งเป็นกลุ่มที่ไม่สูบบุหรี่ และกลุ่มสูบบุหรี่ ไม่มีความแตกต่างกับคะแนนเฉลี่ยของความเครียดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4.4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความเครียด กับระดับการคิดสารนิโคติน

ตารางที่ 19 แสดงการวิเคราะห์ ความสัมพันธ์ระหว่างระดับของความเครียด กับระดับการคิดสารนิโคติน โดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ของ เพียร์สัน (Pearson's Product Movement Correlation Coefficiency)

ความเครียด (n = 167)	ระดับการคิดสารนิโคติน (n = 167)	
	r	P - value
ระดับของความเครียด	0.033	0.668

จากตารางที่ 19 พบว่า ระดับของความเครียดของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน กับระดับการคิดสารนิโคติน ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4.5 ปัจจัยทำนายพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน

ตารางที่ 20 แสดงผลการวิเคราะห์ โดยใช้สถิติถดถอยแบบโลจิสติก ของปัจจัย ที่มีผลต่อพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน (Logistic Regression Analysis)

ลำดับตัวแปร	B	Wald	Exp (B)	Lower	Upper	P-value
เพศ	.701	10.453	2.016	1.318	3.095	0.001
ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี	.990	5.528	2.690	1.174	6.130	0.010
การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	1.218	29.061	3.380	2.171	5.263	0.000

* $P < 0.05$

** $P < 0.01$

$R^2 = 0.167$

จากตารางที่ 20 เมื่อนำตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จากปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางด้านทัศนคติ ประกอบด้วย อายุ เพศ ระดับการศึกษา ความเพียงพอของรายได้ การลาป่วย ปริมาณการดื่มเครื่องดื่มคาเฟอีนต่อวัน การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มาวิเคราะห์โดยใช้สถิติถดถอยแบบโลจิสติก พบว่า จะมีเพียง 3 ตัวแปรเท่านั้น ซึ่งได้แก่ เพศ ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีผลต่อความชุกของพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p < 0.01$ โดยการมีพนักงานต้อนรับเพศชายเพิ่มขึ้น จะทำให้มีพฤติกรรมการสูบบุหรี่เพิ่มขึ้น 2.016 เท่า เมื่อเพิ่มตัวแปรระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีเพิ่มขึ้น จะทำให้มีการสูบบุหรี่เพิ่มขึ้น 2.69 เท่า และเมื่อเพิ่มตัวแปรการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มขึ้น จะสามารถพยากรณ์พฤติกรรมการสูบบุหรี่ได้เพิ่มขึ้นถึง 3.38 เท่า และมีค่าความผันแปรรวม = 0.167 (ร้อยละ 16.7) ดังนั้นตัวแปรทั้งสาม จึงเป็นตัวแปรพยากรณ์ที่ดี ที่สามารถร่วมกันพยากรณ์พฤติกรรมการสูบบุหรี่ของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินที่เพิ่มขึ้นได้

4.6 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน ตามเกณฑ์การวัดระดับการติดสารนิโคติน ของ Fagerstrom

ตารางที่ 21 แสดงการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของกลุ่มตัวอย่าง ตามเกณฑ์การวัดระดับการติดสารนิโคตินของ Fagerstrom โดยใช้สถิติ Chi – square.

ปัจจัยส่วนบุคคล (n = 427)	พฤติกรรมการสูบบุหรี่				X ²	P - value
	ไม่สูบบุหรี่หรือสูบบุหรี่แบบไม่ติด		สูบบุหรี่แบบติดสาร			
	จำนวน (n=384)	(ร้อยละ)	จำนวน (n=43)	(ร้อยละ)		
อายุ					8.975	0.003**
ต่ำกว่า ถึง 30 ปี	118	(95.1)	6	(4.8)		
ตั้งแต่ 30 – 40 ปี	189	(90.00)	21	(10.00)		
อายุ 40 ปี ขึ้นไป	77	(82.8)	16	(17.2)		
เพศ					9.626	0.002**
ชาย	131	(83.9)	25	(16.1)		
หญิง	253	(93.4)	18	(6.6)		
สถานภาพสมรส					0.091	0.448
โสด	223	(89.6)	26	(10.4)		
คู่	161	(90.4)	17	(9.6)		
ระดับการศึกษา					3.874	0.059
ต่ำกว่าปริญญาตรี	23	(79.3)	6	(20.7)		
ตั้งแต่ปริญญาตรี	361	(90.7)	37	(9.3)		
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน					0.489	0.783
ต่ำกว่า ถึง 50,000 บาท	87	(88.8)	11	(11.2)		
ตั้งแต่ 50,001 ถึง 75,000 บาท	136	(91.3)	13	(8.7)		
ตั้งแต่ 75,001 บาท ขึ้นไป	161	(89.4)	19	(10.6)		

* P < 0.05

** P < 0.01

ตารางที่ 21 (ต่อ) แสดงการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของกลุ่มตัวอย่าง ตามเกณฑ์การวัดระดับการตัดสินใจของ Fagerstrom โดยใช้สถิติ Chi – square.

ปัจจัยส่วนบุคคล (n = 427)	พฤติกรรมการสูบบุหรี่				X ²	P - value
	ไม่สูบบุหรี่หรือสูบบุหรี่แบบไม่ติด		สูบบุหรี่แบบติดสาร			
	จำนวน (n=384)	(ร้อยละ)	จำนวน (n=43)	(ร้อยละ)		
จำนวนบุตร					1.059	0.589
ไม่มีบุตร	266	(90.8)	27	(9.2)		
จำนวน 1 คน	67	(89.3)	8	(10.7)		
จำนวน 2 คน ขึ้นไป	51	(86.4)	8	(13.6)		
จำนวนสมาชิกในครอบครัว					0.618	0.734
ไม่มี	96	(88.1)	13	(11.9)		
จำนวน 1-2 คน	137	(90.1)	15	(9.9)		
จำนวน 3 คน ขึ้นไป	151	(90.9)	15	(9.1)		
ความเพียงพอของรายได้					1.547	0.135
เพียงพอเหลือเก็บ	277	(91.1)	27	(8.9)		
ไม่เพียงพอ / เป็นหนี้	107	(86.9)	16	(13.1)		
ภาระในการดูแลครอบครัว					3.339	0.054
ไม่หนัก	298	(91.4)	28	(8.6)		
ค่อนข้างหนัก / หนักมาก	86	(85.1)	15	(14.9)		
โรคประจำตัว					0.107	0.433
ไม่มี	277	(90.2)	30	(9.8)		
มี	107	(89.2)	13	(10.8)		
การใช้ยานอนหลับหรือสารที่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท					1.687	0.146
ไม่ใช้	339	(90.6)	35	(9.4)		
ใช้	45	(84.9)	8	(15.1)		

* P < 0.05

** P < 0.01

ตารางที่ 21 (ต่อ) แสดงการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของกลุ่มตัวอย่าง ตามเกณฑ์การวัดระดับการคิดสารนิโคตินของ Fagerstrom โดยใช้สถิติ Chi - square.

ปัจจัยส่วนบุคคล (n = 427)	พฤติกรรมการสูบบุหรี่				X ²	P - value
	ไม่สูบบุหรี่หรือสูบบุหรี่แบบไม่ติด		สูบบุหรี่แบบติดสาร			
	จำนวน (n=384)	(ร้อยละ)	จำนวน (n=43)	(ร้อยละ)		
ความถี่ในการใช้ยานอนหลับ					5.101	0.037*
1-2 ครั้ง	28	(90.3)	3	(9.7)		
มากกว่า 2 ครั้ง ขึ้นไป	7	(58.3)	5	(41.7)		
การลาป่วยในช่วง 1 เดือนที่ผ่านมา					0.063	0.462
ไม่ได้ลาป่วย	222	(90.2)	24	(9.8)		
ลาป่วย	162	(89.5)	19	(10.5)		
ความเกี่ยวข้องของการลาป่วยกับโรคประจำตัว					0.765	0.275
ใช่	30	(85.7)	5	(14.3)		
ไม่ใช่	132	(90.4)	14	(9.6)		
จำนวนวันที่ลาป่วย					2.765	0.251
1 วัน	102	(90.3)	11	(9.7)		
2 วัน	36	(83.7)	7	(16.3)		
ตั้งแต่ 3 วัน ขึ้นไป	24	(96.0)	1	(4.0)		
การดื่มเครื่องดื่มคาเฟอีน					5.399	0.016
ไม่ดื่ม	223	(92.9)	17	(7.1)		
ดื่ม	161	(86.1)	26	(13.9)		
ปริมาณการดื่มเครื่องดื่ม คาเฟอีน ต่อวัน					8.037	0.018
ปริมาณ 1 แก้ว	67	(89.3)	8	(10.7)		
ปริมาณ 2 แก้ว	62	(91.2)	6	(8.8)		
ปริมาณ 3 แก้ว ขึ้นไป	32	(72.7)	12	(27.3)		

* P < 0.05

** P < 0.01

ตารางที่ 21 (ต่อ) แสดงการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของกลุ่มตัวอย่าง ตามเกณฑ์การวัดระดับการคิดสารนิโคตินของ Fagerstrom โดยใช้สถิติ Chi – square.

ปัจจัยส่วนบุคคล (n = 427)	พฤติกรรมการสูบบุหรี่				X ²	P - value
	ไม่สูบบุหรี่หรือสูบบุหรี่แบบไม่คิด		สูบบุหรี่แบบคิดสาร			
	จำนวน (n=384)	(ร้อยละ)	จำนวน (n=43)	(ร้อยละ)		
การดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์					2.580	0.073
ไม่ดื่ม	165	(92.7)	13	(7.3)		
ดื่ม	219	(87.9)	30	(12.1)		
ความถี่ในการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์					19.190	0.000**
ดื่มทุกวัน	7	(50.0)	7	(50.0)		
ดื่มเป็นครั้งคราว	212	(90.2)	23	(9.8)		
เส้นทางการบิน					0.001	0.555
เส้นทางบินระยะไกล	240	(89.9)	27	(10.1)		
เส้นทางบินระยะใกล้	144	(90.0)	16	(10.0)		
อายุงาน					2.345	0.310
ต่ำกว่า ถึง 10 ปี	204	(91.9)	18	(8.1)		
ระหว่าง 11 – 20 ปี	152	(88.4)	20	(11.6)		
มากกว่า 20 ปี	28	(84.8)	5	(15.2)		
ความเครียด					0.142	0.414
ไม่เครียด	287	(90.3)	31	(9.7)		
เครียด	97	(88.9)	12	(11.1)		

* P < 0.05

** P < 0.01

จากตารางที่ 21 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน ด้วยวิธีการแบ่งกลุ่มพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน เป็นกลุ่มไม่สูบบุหรี่ หรือสูบบุหรี่แบบไม่คิด กับกลุ่มสูบบุหรี่แบบคิด โดยใช้สถิติ Chi – square พบว่า ความถี่ในการใช้ยานอนหลับ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ ของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน อย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 อายุ เพศ และความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ ของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนสถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน จำนวนบุตร จำนวนสมาชิกในครอบครัว ความเพียงพอของรายได้ ภาระในการดูแลครอบครัว โรคประจำตัว การใช้นานอนหลับหรือยาที่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท การลาป่วยในช่วง 1 เดือนที่ผ่านมา ความเกี่ยวข้องของการลาป่วยกับโรคประจำตัว จำนวนวันที่ลาป่วย การดื่มเครื่องดื่มคาเฟอีน ปริมาณการดื่มเครื่องดื่มคาเฟอีนต่อวัน การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เส้นทางการบิน อายุงาน และความเครียด ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของ พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน ตามเกณฑ์การวัดระดับการตัดสินใจโคตินของ Fagerstrom.

4.7 การวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของความเครียดกับระดับการตัดสินใจโคตินตามเกณฑ์การวัดระดับการตัดสินใจโคติน ของ Fagerstrom

ตารางที่ 22 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของความเครียด กับระดับการตัดสินใจโคติน ตามเกณฑ์การวัดของ Fagerstrom โดยใช้สถิติ t – test.

ระดับการตัดสินใจโคติน	n	ความเครียด		t	P - value
		\bar{x}	S.D.		
พฤติกรรมการสูบบุหรี่					
ไม่สูบ และ สูบแบบไม่ติด	384	17.0703	12.59067	-0.80	0.936
สูบแบบติด	43	17.2326	12.58086		

* p < 0.05

** p < 0.01

จากตารางที่ 22 เมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของความเครียดกับระดับการตัดสินใจโคติน ตามเกณฑ์การวัดของ Fagerstrom โดยใช้สถิติ t – test พบว่า คะแนนเฉลี่ยของความเครียดกับระดับการตัดสินใจโคติน โดยแบ่งตามพฤติกรรมการสูบบุหรี่ ของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน เป็นกลุ่มไม่สูบบุหรี่ และสูบบุหรี่แบบไม่ติดสารนิโคติน กับกลุ่มที่สูบบุหรี่แบบติดสารนิโคติน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4.8 ปัจจัยทำนายพฤติกรรมกรรมการสูบบุหรี่ของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินตามเกณฑ์การวัดระดับการติดสารนิโคติน ของ Fagerstrom

ตารางที่ 23 แสดงผลการวิเคราะห์โดยใช้สถิติถดถอยแบบโลจิสติก ของปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน ซึ่งแบ่งกลุ่ม ตามเกณฑ์การวัดระดับการติดสารนิโคตินของ Fagerstrom (Logistic Regression Analysis)

ลำดับตัวแปร	B	Wald	Exp (B)	Lower	Upper	P-value
เพศ	.918	7.650	2.504	1.307	4.799	0.006

* P < 0.05

** P < 0.01

R² = 0.063

จากตารางที่ 23 เมื่อนำตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับระดับการติดสารนิโคติน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จากปัจจัยส่วนบุคคลประกอบด้วย อายุ เพศ ความถี่ในการใช้ยานอนหลับ และ ความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มาวิเคราะห์โดยใช้การวิเคราะห์สถิติถดถอยแบบโลจิสติก (Logistic Regression Analysis) พบว่ามีตัวแปรเพียง 1 ตัวแปรเท่านั้น คือ เพศ (ชาย) ที่มีผลต่อความชุกของพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ P < 0.01 โดยพบว่า การมีพนักงานต้อนรับเพศชายเพิ่มขึ้น จะทำให้มีพฤติกรรมการสูบบุหรี่เพิ่มขึ้น 2.504 เท่า และมีค่าความผันแปรรวม เท่ากับ 0.063 หรือเท่ากับ ร้อยละ 6.3 ดังนั้น ตัวแปรเพศ (ชาย) จึงเป็นตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สุดที่สามารถใช้พยากรณ์พฤติกรรมการสูบบุหรี่ของ พนักงานต้อนรับบนเครื่องบินที่เพิ่มขึ้นได้

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.9 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน ในกลุ่มที่สูบบุหรี่ตามเกณฑ์การวัดระดับการติดสารนิโคตินของ Fagerstrom ของกลุ่มที่สูบบุหรี่

ตารางที่ 24 แสดงการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของกลุ่มตัวอย่าง ตามเกณฑ์การวัดระดับการติดสารนิโคตินของ Fagerstrom โดยใช้สถิติ Chi - square

ปัจจัยส่วนบุคคล (n = 167)	พฤติกรรมการสูบบุหรี่				X ²	P - value
	ไม่ติดสารนิโคติน		ติดสารนิโคติน			
	จำนวน (n = 124)	(ร้อยละ)	จำนวน (n = 43)	(ร้อยละ)		
เพศ					2.153	0.142
ชาย	56	(69.1)	25	(30.9)		
หญิง	68	(79.1)	18	(20.9)		
อายุ					7.245	0.027*
ต่ำกว่า ถึง 30 ปี	46	(86.8)	7	(13.2)		
ตั้งแต่ 30 – 40 ปี	50	(71.4)	20	(28.6)		
อายุ 40 ปี ขึ้นไป	28	(63.6)	16	(36.4)		
สถานภาพสมรส					0.000	0.998
โสด	75	(74.3)	26	(25.7)		
คู่	49	(74.2)	17	(25.8)		
ระดับการศึกษา					0.381	0.537
ต่ำกว่าปริญญาตรี	13	(68.4)	6	(31.6)		
ตั้งแต่ปริญญาตรี	111	(75.0)	37	(25.0)		
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน					10196	0.550
ต่ำกว่า ถึง 50,000 บาท	31	(72.1)	12	(27.9)		
ตั้งแต่ 50,001 ถึง 75,000 บาท	49	(79.0)	13	(21.0)		
ตั้งแต่ 75,001 บาท ขึ้นไป	44	(71.0)	18	(29.0)		

* P < 0.05

** P < 0.01

ตารางที่ 24 (ต่อ) แสดงการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของกลุ่มตัวอย่าง ตามเกณฑ์การวัดระดับการคิดสารนิโคตินของ Fagerstrom โดยใช้สถิติ Chi – square

ปัจจัยส่วนบุคคล (n = 167)	พฤติกรรมการสูบบุหรี่				X ²	P - value
	ไม่คิดสารนิโคติน		คิดสารนิโคติน			
	จำนวน (n = 124)	(ร้อยละ)	จำนวน (n = 43)	(ร้อยละ)		
จำนวนบุตร					0.414	0.813
ไม่มีบุตร	81	(75.0)	27	(25.0)		
จำนวน 1 คน	25	(75.8)	8	(24.2)		
จำนวน 2 คน ขึ้นไป	18	(69.2)	8	(30.8)		
จำนวนสมาชิกในครอบครัว					0.558	0.757
ไม่มี	33	(70.2)	14	(29.8)		
จำนวน 1 คน	47	(75.8)	15	(24.2)		
จำนวน 2 คน ขึ้นไป	44	(75.9)	14	(24.1)		
ความเพียงพอของรายได้					0.157	0.692
เพียงพอเหลือเก็บ	82	(75.2)	27	(24.8)		
ไม่เพียงพอ / เป็นหนี้	42	(72.4)	16	(27.6)		
ภาระในการดูแลครอบครัว					3.799	0.051
ไม่หนัก	99	(78.0)	28	(22.0)		
ค่อนข้างหนัก / หนักมาก	25	(62.5)	15	(37.5)		
โรคประจำตัว					0.556	0.455
ไม่มี	91	(75.8)	29	(24.2)		
มี	33	(70.2)	14	(29.8)		
การใช้นานอนหลับหรือสารที่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท					1.493	0.222
ไม่ใช้	110	(75.9)	35	(24.1)		
ใช้	14	(63.6)	8	(36.4)		
ความถี่ในการใช้นานอนหลับ					3.909	0.074
1 – 2 ครั้ง	9	(75.0)	3	(25.0)		
มากกว่า 2 ครั้ง ขึ้นไป	2	(28.6)	5	(71.4)		

* p < 0.05

** p < 0.01

ตารางที่ 24 (ต่อ) แสดงการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของกลุ่มตัวอย่าง ตามเกณฑ์การวัดระดับการติดสารนิโคตินของ Fagerstrom โดยใช้สถิติ Chi - square

ปัจจัยส่วนบุคคล (n = 167)	พฤติกรรมการสูบบุหรี่				X ²	P - value
	ไม่ติดสารนิโคติน		ติดสารนิโคติน			
	จำนวน (n = 124)	(ร้อยละ)	จำนวน (n = 43)	(ร้อยละ)		
การลาป่วยในช่วง 1 เดือนที่ผ่านมา					0.063	0.462
ไม่ได้ลาป่วย	222	(90.2)	24	(9.8)		
ลาป่วย	162	(89.5)	19	(10.5)		
จำนวนวันที่ลาป่วย					2.428	0.297
1 วัน	41	(77.4)	12	(22.6)		
2 วัน	15	(68.2)	7	(31.8)		
ตั้งแต่ 3 วัน ขึ้นไป	11	(91.87)	1	(8.3)		
ความเกี่ยวข้องของการลาป่วยกับโรคประจำตัว					0.018	0.892
ใช่	16	(76.2)	5	(23.8)		
ไม่ใช่	52	(77.6)	15	(22.4)		
การดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์					0.671	0.413
ไม่ดื่ม	27	(69.2)	12	(30.8)		
ดื่ม	97	(75.8)	31	(24.2)		
ความถี่ในการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์					8.842	0.007**
ดื่มทุกวัน	4	(36.4)	7	(63.6)		
ดื่มเป็นครั้งคราว	120	(76.9)	36	(23.1)		
การดื่มเครื่องดื่มคาเฟอีน					1.803	0.169
ไม่ดื่ม	67	(78.8)	18	(21.2)		
ดื่ม	57	(69.5)	25	(30.5)		

* P < 0.05

** P < 0.01

ตารางที่ 24 (ต่อ) แสดงการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของกลุ่มตัวอย่าง ตามเกณฑ์การวัดระดับการทดสอบนิโคตินของ Fagerstrom โดยใช้สถิติ Chi - square

ปัจจัยส่วนบุคคล (n = 167)	พฤติกรรมการสูบบุหรี่				X ²	P - value
	ไม่ติดสารนิโคติน (n = 124)		ติดสารนิโคติน (n = 43)			
	จำนวน	(ร้อยละ)	จำนวน	(ร้อยละ)		
ปริมาณการดื่มเครื่องดื่ม คาเฟอีน ต่อวัน					3.357	0.187
ปริมาณ 1 แก้ว	26	(76.5)	8	(23.5)		
ปริมาณ 2 แก้ว	20	(74.1)	7	(25.9)		
ปริมาณ 3 แก้ว ขึ้นไป	17	(56.7)	13	(43.3)		
เส้นทางการบิน					0.034	0.855
เส้นทางบินระยะไกล	73	(73.7)	26	(26.3)		
เส้นทางบินระยะใกล้	51	(75.0)	17	(25.0)		
อายุงาน					3.298	0.198
ต่ำกว่า ถึง 10 ปี	72	(79.1)	19	(20.9)		
ระหว่าง 11 – 20 ปี	45	(70.3)	19	(29.7)		
มากกว่า 20 ปี	7	(58.3)	5	(41.7)		
ตำแหน่งงาน					3.647	0.573
พนักงานต้อนรับบนเครื่องบินชั้นหนึ่ง	19	(70.4)	8	(29.6)		
พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน ชั้นธุรกิจข้ามทวีป	54	(75.0)	18	(25.0)		
พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน ชั้นธุรกิจทวีปเอเชีย	17	(63.0)	10	(37.0)		
พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน ชั้นประหยัด	34	(82.9)	7	(17.1)		
ความเครียด					0.318	0.573
ไม่เครียด	92	(75.4)	30	(24.6)		
เครียด	32	(71.1)	13	(28.9)		

* p < 0.05

** p < 0.01

จากตารางที่ 24 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน ด้วยวิธีการแบ่งกลุ่มพนักงานที่สูบบุหรี่ เป็นกลุ่มที่สูบบุหรี่แบบไม่ติดสารนิโคติน กับกลุ่มที่สูบบุหรี่แบบติดสารนิโคติน โดยใช้สถิติ Chi-square พบว่า อายุ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ ของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ ของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วน เพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน จำนวนบุตร จำนวนสมาชิกในครอบครัว ความเพียงพอของรายได้ ภาระในการดูแลครอบครัว โรคประจำตัว การใช้นานอนหลับ หรือสารที่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท ความถี่ในการใช้นานอนหลับ การลาป่วยในช่วง 1 เดือนที่ผ่านมา ความเกี่ยวข้องของการลาป่วยกับโรคประจำตัว จำนวนวันที่ลาป่วย การดื่มเครื่องดื่มคาเฟอีน ปริมาณการดื่มเครื่องดื่มคาเฟอีนต่อวัน การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เส้นทางการบิน อายุงาน และความเครียด ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4.10 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านพฤติกรรม ลักษณะ และทัศนคติในการสูบบุหรี่ กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของกลุ่มที่สูบบุหรี่

ตารางที่ 25 แสดงการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านพฤติกรรม ลักษณะ และทัศนคติในการสูบบุหรี่ของกลุ่มตัวอย่าง ตามเกณฑ์การวัดระดับการติดสารนิโคตินของ Fagerstrom โดยใช้สถิติ Chi-square

พฤติกรรม ลักษณะ และทัศนคติ (n = 157)	พฤติกรรมการสูบบุหรี่				X ²	P - value
	ไม่ติดสารนิโคติน		ติดสารนิโคติน			
	จำนวน (n = 124)	(ร้อยละ)	จำนวน (n = 43)	(ร้อยละ)		
ปริมาณบุหรี่ที่สูบต่อวัน					44.053	0.000**
ต่ำกว่า 10 มวน	115	(85.2)	20	(14.8)		
มากกว่า 10 มวนขึ้นไป	9	(28.1)	23	(71.9)		
อายุที่เริ่มสูบบุหรี่					4.340	0.114
ต่ำกว่า 20 ปี	61	(67.8)	29	(32.2)		
ตั้งแต่ 20 – 25 ปี	57	(81.4)	13	(18.6)		
มากกว่า 25 ปี	6	(85.7)	1	(14.3)		

* P < 0.05

** P < 0.01

ตารางที่ 25 (ต่อ) แสดงการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านพฤติกรรม ลักษณะ และทัศนคติในการสูบบุหรี่ของกลุ่มตัวอย่าง ตามเกณฑ์การวัดระดับการติดสารนิโคตินของ Fagerstrom โดยใช้สถิติ Chi-square

พฤติกรรม ลักษณะ และทัศนคติ (n = 157)	พฤติกรรมการสูบบุหรี่				X ²	P - value
	ไม่ติดสารนิโคติน จำนวน (n = 124)		ติดสารนิโคติน จำนวน (n = 43)			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
เคยเลิกสูบบุหรี่					0.075	0.784
ไม่เคยเลิก	39	(75.0)	13	(25.0)		
เคยเลิก	81	(73.0)	30	(27.0)		
บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่					6.444	0.040**
มี ปัจจุบันเลิกแล้ว	40	(75.5)	13	(24.5)		
มี ปัจจุบันยังสูบบุหรี่อยู่	48	(65.8)	25	(34.2)		
ไม่มี	35	(87.5)	5	(12.5)		
การสูบบุหรี่ทำให้ดึงดูดเพศตรงข้ามได้					1.075	0.300
ไม่ช่วย	111	(73.0)	41	(27.0)		
ช่วย / ไม่แน่ใจ	12	(85.7)	2	(14.3)		
การสูบบุหรี่ช่วยทำงานได้ในยามวิตกกังวล					1.578	0.209
ไม่ช่วย	25	(83.3)	5	(16.7)		
ช่วย / ไม่แน่ใจ	99	(72.3)	38	(27.7)		
การสูบบุหรี่ช่วยให้สบายใจขึ้น					3.176	0.075
ไม่ช่วย	34	(85.0)	6	(15.0)		
ช่วย	90	(70.9)	37	(29.1)		
ตามงานเลี้ยง งานสังสรรค์ จำเป็นต้องมีการสูบบุหรี่					0.092	0.762
ไม่จำเป็น	86	(74.8)	29	(25.2)		
จำเป็น	37	(72.5)	14	(27.5)		

* p < 0.05

** p < 0.01

จากตาราง ที่ 25 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านพฤติกรรม ลักษณะ และทัศนคติในการสูบบุหรี่ของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ ด้วยวิธีการแบ่งกลุ่มพนักงานที่สูบบุหรี่ เป็นกลุ่มที่สูบบุหรี่แบบไม่คิดสารนิโคติน กับกลุ่มที่สูบบุหรี่แบบคิดสารนิโคติน โดยใช้สถิติ Chi-square พบว่า การมีบุคลิกในครอบครัวที่สูบบุหรี่ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 และปริมาณบุหรี่ที่สูบต่อวัน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 ส่วนอายุที่เริ่มสูบบุหรี่แต่ไม่สำเร็จ และกลับมาสูบบุหรี่ และทัศนคติในการสูบบุหรี่ที่คิดว่า การสูบบุหรี่ทำให้ดึงดูดเพศตรงข้ามได้ การสูบบุหรี่ช่วยได้ในยามวิตกกังวล เมื่อไม่สบายใจการสูบบุหรี่จะทำให้สบายใจขึ้น และตามงานเลี้ยง งานสังสรรค์ จำเป็นต้องมีการสูบบุหรี่ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.10 ปัจจัยด้านพฤติกรรมการสูบบุหรี่ ของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินตามเกณฑ์การวัดระดับการคิดสารนิโคตินของ Fagerstrom

ตารางที่ 26 แสดงผลการวิเคราะห์โดยใช้สถิติถดถอยแบบโลจิสติก ของปัจจัยที่มีผลต่อระดับการคิดสารนิโคตินของกลุ่มที่สูบบุหรี่ตามเกณฑ์การวัดระดับการคิดสารนิโคตินของ Fagerstrom (Logistic Regression Analysis)

ลำดับตัวแปร	B	Wald	Exp (B)	Lower	Upper	P-value
บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่	1.485	45.482	4.413	1.274	15.291	0.019*
ปริมาณบุหรี่ที่สูบต่อวัน	-2.804	28.294	0.061	0.022	0.170	0.000

* P < 0.05

** P < 0.01

R² = 0.063

จากตารางที่ 26 เมื่อนำตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับระดับการคิดสารนิโคตินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จากปัจจัยส่วนบุคคล และจากปัจจัยทางด้านพฤติกรรม ลักษณะ และทัศนคติในการสูบบุหรี่ ซึ่งประกอบด้วย อายุ ความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ปริมาณบุหรี่ที่สูบต่อวัน และการมีบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ มาวิเคราะห์โดยใช้สถิติถดถอยแบบโลจิสติก (Logistic Regression Analysis) พบว่า มีตัวแปรเพียง 2 ตัวแปรเท่านั้น คือ การมีบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ มีความสัมพันธ์กับระดับการคิดสารนิโคตินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยพบว่า การมีบุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่เพิ่มขึ้นจะทำให้ระดับการคิดสารนิโคตินเพิ่มขึ้น 4.413 เท่า และ เมื่อลดตัวแปรปริมาณบุหรี่ที่สูบต่อวันลง จะทำให้ระดับการคิดสารนิโคตินของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินลดลง 6.1 เท่า ดังนั้น ตัวแปรทั้งสองจึงเป็นตัวแปรพยากรณ์ที่ดี ที่สามารถร่วมกันพยากรณ์ระดับการคิดสารนิโคตินของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย